

rusă veche dinaintea de finele secolului al XV-lea (Srezn., I, 34—35). Cit de largă era întrebuintarea conjuncției *auye* în scrierile rusești originale arată, cu exemple variate, V. I. Borkovski în studiul său asupra sintaxei documentelor rusești, citat mai sus (*Синтаксис...*, p. 178—179). De aceea, prezența acestei conjuncții în manuscrisul lui Eufrosin nu poate fi o dovadă în sprijinul tezei sud-slave asupra protografului.

Ținând seamă de cele de mai sus (pct. 1—24), nu putem accepta argumentele de ordin lingvistic invocate de A. Balotă în sprijinul tezei sud-slave asupra protografului slav al povestirilor despre Vlad Țepeș.

Concluzie. Analiza argumentelor lingvistice în sprijinul tezei carpatice și al celei sud-slave arată că ele nu au ținut seamă în măsura cuvenită de specificul limbii ruse vechi, în particular, al celei literare, din secolul al XV-lea și de mai înainte, în care, paralel cu variantele fonetice și cu formele gramaticale populare, slave de răsărit, coexistau și variante și forme datorate primei și celei de a doua influențe cărțurărești sud-slave. Ceea ce e interpretat în povestirile slave despre Vlad Țepeș «carpatice» sau «sud-slave», exista, cu excepțiile de care am vorbit, și în limba rusă literară din secolul al XV-lea. De aceea, considerăm că și studiul lingvistic al textului conduce la aceeași concluzie la care l-au condus recent pe cercetătorul I. S. Lurie datele istorice și textologice: «*Păreră lui Ioan Bogdan despre povestirea slavă ca monument scris de un călător rus, pe baza povestirilor orale auzite în Ungaria și Moldova, ni se pare invulnerabilă*»¹.

ABREVIERI

- Călătoria...* = *Хождение за три моря Афанасия Никитина* (1466—1472 rr.) sub redacția acad. B. D. Grekov și V. P. Adrianova-Pereț, Moscova—Leningrad, 1948 (se citează cu trimiteri la pagini); în câteva cazuri exemplele sint extrase dintr-un fragment cuprins în *Crestom.*, vezi mai jos.
- Crestom.* = S. P. Obnorski și S. G. Barhudarov, *Хрестоматия по истории русского языка*, partea I, Moscova, 1952.
- Dal* = Vl. Dal, = *Толковый словарь живого великорусского языка*, vol. I—IV, Moscova, 1956 (reproducere a ed. a II-a din 1880—1882).
- Documente* = *Духовные и договорные грамоты великих и удельных князей XIV—XVI вв.*, ediție pregătită de L. V. Cerepnin, Moscova—Leningrad, 1950.
- Hrinčenko* = B. D. Hrinčenko, *Словарь української мови*, vol. I—IV, Kiev, 1958 (reproducere a ediției din 1907—1909).
- Srezn.* = I. I. Sreznnevski, *Материалы для словаря древнерусского языка*, vol. I—III, Moscova, 1958 (reproducere a ediției din 1895—1902).
- ССРЛЯ* = *Словарь современного русского литературного языка*, Moscova—Leningrad, vol. I, (1950), vol. XVI (1964).

ЯЗЫК СЛАВЯНСКИХ ПОВЕСТЕЙ О ДРАКУЛЕ

Резюме)

В статье рассматриваются аргументы, выдвинутые Панделе Олтяну в пользу карпатского тезиса о происхождении протографа славянских повестей о Дракуле и указывается, что все так называемые языковые «карпатизмы», на которых основывается этот тезис, встречаются или могли бы встречаться в книжном, а иногда и в разговорном русском языке второй половины XV и первой половины XVI веков.

Основным методологическим недостатком «карпатского тезиса» в том варианте, в котором он изложен в монографии П. Олтяну *Limba povestirilor slave despre Vlad Țepeș* (Бухарест, 1961 г., 409 стр.), является, по мнению автора статьи, полное отсутствие сравнения между языком повестей о Дракуле и языком других оригинальных произведений, составленных в ту же эпоху в России.

В основном, тем же методологическим недостатком объясняются и взгляды сторонников «южнославянского тезиса» о происхождении повестей (проф. П. П. Панаитеску, А. Балоты и др.). В статье подробно рассматриваются 31 «несомненно южнославянский»

¹ I. S. Lurie, *art. cit.*, p. 15.